

התקרבו כאחד, ימין מה באנ' עושה, שהרי ימין אלה פדי לך? כיון שקרבו זה לזה, לפה צריך? מיד אין כספ' [לא] נכון בימי שלמה.

אמר לו הקדוש ברוך הוא: אתה דחית את ימיןך - חיך, אתהatzterek להחס בני אדם ולא תמצא. מיד סטה השם מכנגד הלבנה, ופלבנה התחלת להחשך, והיה שלמה מחוץ על הפחים ואומר (קהלת א') אני קחת, ולא היה מי שייעשה עמו חסך. מה הטעם? משום שדקה את ימיןך ולא החשיב אותו, וזה שפטות (מלכים א') אין כספ' [לא] נחשב בימי שלמה למאומה.

ולכן כל הפרבה תשובה לקרוש ברוקה-הוא, מרבה שלום למעלה, משום לכך (ישעיה) הקשבי ליש. כתוב (איוב ז') ליש אבד מבלי טרפ וגוו. ליש - הינו ליש, בכתיב חק קחה. אבד - פפטות (ישעיה כ') ובאו האבדים. מבלי טרפ' משום שהיא בקשה (שבה עלייה למת, פפטות (משל לא) ופקם ועוד לילה ותמן טרפ' לביתה.

ובני לביא יתפרדו - משום שלם המלחים, כשהיא נוטנת להם טרפ, כלם מתחברים לאחד ויונקים כאחד. וכשהיא יושבת מבלי טרפ, שהגלוות גורם, וدائית לביא יתפרדו, כלם נפרדים לכמה אבדים ודריכים כדי למצא לעשות דין. ולכן בשקרבן נעשה, הכל מתקנים ומתקרכבים כאחד, כמו שאמרנו. עכשו שקרבן לא נעשה, וدائית שבני לביא יתפרדו, ומשום לכך אין לנו يوم שלא נמצא בו דין, שהרי לא מתחוררים עליונים ומהותנים בשלמות עליונה כמו שאמרנו.

דא ברא למאי אצטריך, מיד אין כספ' לא נחשב בימי שלמה.

דא ברא, ימינה מה הכא. דהא ימינה לאו איהו אלא בגין לך? כיון דאתקריבו דא ברא למאי אצטריך, מיד אין כספ' לא נחשב בימי שלמה.

אמר ליה קדשא בריך הוא, אתה דחית ימינה, חיך, אנטהatzterek להחס בני נשא, ולא תשכח. מיד סטה שמשה מלכבל סיהרא, וסיהרא שרייא לאתחשבא, והוה שלמה מהדר על פתחין, ואמר, (קהלת א') אני קהלה, ולא הוה מאן דיעבד עמיה חסך, Mai Teuma, בגין דדקה ימינה, ולא חשב ליה. דהא הוא בדכתיב, (מלכים א') אין כספ' לא נחשב בימי שלמה למאומה.

יעל דא, כל דאסגי תשבחן לנבי קדשא בריך הוא, אסגי שלמא לעילא, בגיןך הקשבי ליש. כתיב, (איוב ז') ליש אבד מבלי טרפ וגוו, ליש הינו ליש, בדכתיב, חק קחה. אבד, בדכתיב, (ישעיה כ') ובאו האבדים. מבלי טרפ, בגין, דאייה תבעה (פ"א עילא) עליה למייבב, בדכתיב, (משל לא) ותקם בעוד לילה ותמן טרפ' לביתה.

ובני לביא יתפרדו. בגין דבלחו חילין, כר איה יהיבת להון טרפ, בלחו מתחברן כחד, וינקין כחד. וכר איה יתבא מבלי טרפ, דgrams גלוותא, ודאי בגין לביא יתפרדו, מתחברן בלחו לכמה סטרין וארכין, בגין לאשכחא למעד דין. רעל דא, בזמנא דקרבנא אתעbid, כלא מתחברן, ומתקרbin בחדא בדקאמן. השפה דקרבנא לא אתעbid, ודאי בגין לביא יתפרדו, בגין קה, לית לנו יום דלא אשכח ביה דין, דהא לא מתערין עלאין ותפאי בשלימו עלאה כדקאמן.